

Valittaja väittää myös, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti, että valittajan sijoitusrahastojen yhteydessä käyttämistä tavaramerkeistä ilmenee aina liikkeeseen laskeva laitos. Tämän oletaman osoittavat virheelliseksi ne todisteet, jotka valittaja toimitti jo SMHV:lle ja joista ilmenee valittajan korostamalla tavalla, että liikkeeseen laskevan laitoksen nimeä ei mainita rahastoihin liittyvissä lehtiartikkeleissa eikä myöskään sijoitusneuvonnan yhteydessä.

Valittaja katsoo, että valituksenalaisen tuomion perustelut ovat puutteelliset siltä osin kuin niistä ei ilmene, millä tavoin unionin yleinen tuomioistuin määrittäi saksankielisen kohdeyleisön näkemys, joka oli sekaannusvaaran arvioinnin kannalta merkitykseltään ratkaiseva.

Tämä olisi kuitenkin ollut tarpeen, kun otetaan huomioon, että esittämällä useita Deutsches Patent- und Markenamtin (DPMA; Saksan patentti- ja tavaramerkkivirasto) päätöksiä sekä eräiden saksalaisten tuomioistuinten tuomioita valittaja osoitti, että DPMA ja saksalaiset tuomioistuimet katsovat, että saksalaisen yleisön keskuudessa on olemassa sekaannusvaara silloin, kun kolmannet rekisteröivät tai käyttävät sellaisia tavaramerkkejä rahoitusalan palveluiden osoittamiseen, joissa on sama alkutavu kuin valittajan tavaramerkkisarjassa.

Lopuksi valittaja väittää, että SMHV:n tavoin unionin yleinen tuomioistuin ei ymmärtänyt, että sekaannusvaara on olemassa myös ”kiinteistöasioissa” palveluiden samankaltaisuuden vuoksi. Valittajan tavaramerkkien kattamien kiinteistörahastojen osalta valittaja katsoo, että sijoittajan toivoma arvonnousu toteutuu kiinteistöjen hallintatoimien, vuokrauksen sekä myynnin välityksellä. Tästä syystä valittaja väittää, että sekä SMHV että unionin yleinen tuomioistuin katsoivat virheellisesti, että kiinteistörahaston hallinnointi rajoittuu pääoman keräämiseen. Valittaja toteaa, että siltä osin kuin SMHV katsoi, että ”kiinteistöasioihin” liittyy ainoastaan välitystä vastaavaa toimintaa, se ei ottanut huomioon, että ”kiinteistöasioiden” käsite on huomattavasti laajempi.

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Belgia) on esittänyt 2.7.2010 — SIAT SA v. Belgian valtio

(Asia C-318/10)

(2010/C 246/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SIAT SA

Vastapuoli: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymys

Onko EY:n perustamissopimuksen 49 artiklaa siinä muodossa, jossa sitä sovelletaan nyt esillä olevaan asiaan, jossa riita-asian taustalla olevat tosiseikat ovat tapahtuneet ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa 1.12.2009, tulkittava niin, että se on ristiriidassa jäsenvaltion sellaisen kansallisen lainsäädännön kanssa, jonka mukaan työsuoritteista tai palveluista maksettavia korvauksia ei katsota verovähennyskelpoisiksi toiminnasta aiheutuviksi menoiksi, jos korvaukset maksetaan tai ne osoitetaan suoraan tai välillisesti sellaiselle verovelvolliselle, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, tai ulkomaiselle yritykselle, jolta ei kanneta tuloveroa sijoittautumisjäsenvaltionsa lainsäädännön mukaisesti tai jonka tuloja verotetaan selvästi edullisemmän verotusjärjestelmän mukaisesti kuin vastaavia tuloja siinä jäsenvaltiossa, jonka kansallisesta lainsäädännöstä on kyse, paitsi jos verovelvollinen osoittaa millä tahansa oikeudellisella keinolla, että nämä korvaukset vastaavat todellisia ja vilpittömästi toteutettuja tapahtumia eivätkä ylitä tavanomaisia rajoja, vaikka vastaavaa todistamista ei vaadita työsuoritteista tai palveluista maksettujen korvausten vähentämiseksi, kun korvaus on maksettu kyseisessä jäsenvaltiossa asuvalle verovelvolliselle, vaikka verovelvolliselta ei kannettaisi tuloveroa tai verovelvollisen tuloja verotettaisiin selvästi kyseisen valtion yleistä verotusjärjestelmää edullisemmän järjestelmän mukaisesti?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Haarlem (Alankomaat) on esittänyt 2.7.2010 — X v. Inspecteur der Belastingdienst/Y

(Asia C-319/10)

(2010/C 246/45)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Haarlem

Pääasian asianosaiset

Kantaja: X

Vastaja: Inspecteur der Belastingdienst/Y

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voidaanko asetusten 535/94 ⁽¹⁾, 1832/2002 ⁽²⁾, 1871/2003 ⁽³⁾ ja 2344/2003 ⁽⁴⁾, joissa yhdistetyn nimikkeistön 2 ryhmän 7 lisähuomautus (alun perin 8 lisähuomautus) on otettu käyttöön ja joissa sitä on muutettu, pätevyyttä arvioitaessa ja/tai niitä tulkittaessa vedota nimikkeeseen 0210 ilmaisen ”suolattu” tulkinnasta 27.9.2005 tehtyyn DSB:n päätökseen myös asioissa, joissa tullimenettelyyn ”luovutus vapaaseen liikkeeseen” liittyvä ilmoitus on tehty ennen kyseistä päivää?

2) Jos 1. kysymykseen vastataan myöntävästi:

Miten on arvioitava, onko kananliha muuttunut luonteeltaan?

3) Jos 1. kysymykseen vastataan myöntävästi:

a) Ovatko edellä mainitut asetukset päteviä, kun 27.9.2005 tehty DSB:n päätös otetaan huomioon, siltä osin kuin niissä säädetään, että nimikettä 0210 sovellettaessa lihaa pidetään ”suolattuna”, jos sen kokonaissuolapitoisuus on vähintään 1,2 painoprosenttia?

b) Onko edellä mainittuja asetuksia tulkittava 27.9.2005 tehdyn DSB:n päätöksen valossa siten, että yhdistetyn nimikkeistön 2 ryhmän 7 lisähuomautuksen mukaan lihan, jonka suolapitoisuus on vähintään 1,2 painoprosenttia, katsotaan muuttuneen luonteeltaan ja sitä pidetään ”suolattuna” nimikkeessä 0210 tarkoitettussa merkityksessä ja että liha, jonka suolapitoisuus on alle 1,2 painoprosenttia ja jonka luonteen voidaan osoittaa muuttuneen suolan lisäämisen johdosta, voidaan luokitella nimikkeeseen 0210?

4) Jos 3 a kysymykseen vastataan myöntävästi:

Miten on arvioitava, onko suolaus varmistanut kananlihan pitkäaikaisen säilymisen?

⁽¹⁾ Tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 9.3.1994 annettu komission asetus (EY) N:o 535/94 (EYVL L 68, s. 15).

⁽²⁾ Tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 1.8.2002 annettu komission asetus (EY) N:o 1832/2002 (EYVL L 290, s. 1).

⁽³⁾ Tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 23.10.2003 annettu komission asetus (EY) N:o 1871/2003 (EUVL L 275, s. 5).

⁽⁴⁾ Tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 30.12.2003 annettu komission asetus (EY) N:o 2344/2003 (EUVL L 346, s. 38).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Haarlem (Alankomaat) on esittänyt 2.7.2010 — X v. Inspecteur der Belastingdienst P

(Asia C-320/10)

(2010/C 246/46)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Haarlem

Pääasian asianosaiset

Kantaja: X BV

Vastaja: Inspecteur der Belastingdienst P

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voidaanko asetusten 535/94 ⁽¹⁾, 1832/2002 ⁽²⁾, 1871/2003 ⁽³⁾ ja 2344/2003 ⁽⁴⁾, joissa yhdistetyn nimikkeistön 2 ryhmän 7 lisähuomautus (alun perin 8 lisähuomautus) on otettu käyttöön ja joissa sitä on muutettu, pätevyyttä arvioitaessa ja/tai niitä tulkittaessa vedota nimikkeeseen 0210 ilmaisen ”suolattu” tulkinnasta 27.9.2005 tehtyyn DSB:n päätökseen myös asioissa, joissa tullimenettelyyn ”luovutus vapaaseen liikkeeseen” liittyvä ilmoitus on tehty ennen kyseistä päivää?

2) Jos 1. kysymykseen vastataan myöntävästi:

Miten on arvioitava, onko kananliha muuttunut luonteeltaan?

3) Jos 1. kysymykseen vastataan myöntävästi:

a) Ovatko edellä mainitut asetukset päteviä, kun 27.9.2005 tehty DSB:n päätös otetaan huomioon, siltä osin kuin niissä säädetään, että nimikettä 0210 sovellettaessa lihaa pidetään ”suolattuna”, jos sen kokonaissuolapitoisuus on vähintään 1,2 painoprosenttia?